

Grupp 5

FCI-nummer 42

FCI-standard på engelska publicerad 2019-10-28

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2019-09-04

Standard fastställd av SKKs Centralstyrelse 2018-08-08

STANDARD FÖR JÄMTHUND

Illustration

Illustratörens namn

URSPRUNGLAND/HEMLAND: Sverige.

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE: Jakthund, främst för jakt på älg men även vid jakt på björn och vildsvin.

FCI-KLASSIFIKATION: Grupp 5, sektion 2. Med arbetsprov (endast i Sverige, Norge och Finland).

BAKGRUND/ÄNDAMÅL: Jämthunden erkändes officiellt som egen ras så sent som 1946. Trots att erkännandet är av så färskt datum är jämthundsrasen lika gammal som jägarfolkens kolonisation av Norrland. Rasen tillhör det nordliga barrskogsbältets storvuxna jaktspetsar. Att det skulle dröja så länge innan jämthunden fick en egen standard berodde på att gråhund och jämthund länge dömdes som samma ras, vilket i praktiken var en omöjlighet. Jämthundens helt dominerande användningsområde är älgjakt, även om den också användes vid jakt på björn och lo, liksom skogsfågel. Det är en ställande hund som ihärdigt och under lång tid skall kunna skälla stånds kall vilket ställer stora krav på styrka och uthållighet.

HELHETSINTRYCK: Stor, rektangulär spets hund, torr, kraftig och samlad men smidig och med god resning. Kroppen får inte verka lång och inte heller vara för tung.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR: En jämthund skall vara modig och energisk men samtidigt lugn.

HUVUD: Huvudet skall vara torrt och långsträckt och förhållandevis brett mellan öronen.

SKALLPARTI:

Skalle: Skallen skall vara svagt välvd.

Stop: Stopet skall vara tydligt men inte för skarpt markerat.

ANSIKTE:

Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart. Den skall vara bred med vida näsborrar.

Nosparti: Nospartiet från stopet till nostryffeln skall vara något kortare än avståndet från stopet till nackknölen. Nospartiet skall vara jämnt avsmalnande mot nosspetsen. Det får varken från sidan eller uppifrån sett verka spetsigt. Nosryggen skall vara rak, bred och kraftig.

Läppar: Läpparna skall sluta väl intill käkarna.

Käkar/Tänder: Saxbett.

Kinder: Kinderna skall vara muskulösa men inte bulliga.

ÖGON: Ögonen skall vara bruna. Blicken skall vara vaken och samtidigt lugn. Ögonöppningarnas form skall vara svagt oval.

ÖRON: Öronen skall vara högt ansatta, styvt uppstående, spetsiga och lättroliga. Örats höjd skall vara något mer än basytans största bredd. Örats insida skall vara rikligt hårbeklädd.

HALS: Halsen skall vara lång, torr, kraftig och med god resning.

KROPP: Kroppen skall vara kraftig och torr. Dess längd skall vara något mer än mankhöjden.

Rygg: Ryggen skall vara rak och något sluttande från manken till korset.

Ländparti: Ländpartiet skall vara brett och väl utvecklat.

Kors: Korset skall vara brett och obetydligt sluttande.

Bröstkorg: Bröstit skall vara djupt med väl välvd bröstorg.

Underlinje och buk: Buken skall vara något uppdragen.

SVANS: Svansen skall vara hög ansatt, medellång och jämntjock. Den skall bäras löst ringlad och ligga lågt bågformad mot låret. Den skall vara tätt hårbeklädd utan fana.

EXTREMITETER

FRAMSTÄLL:

Skulderblad: Skulderbladen skall vara långa och väl tillbakalagda.

Armbåge: Armbågarna skall sluta väl intill bröstorg.

Underarm: Frambenen skall vara torra, raka och kraftiga.

Mellanhand: Mellanhanden skall vara stark och svagt vinklad.

Framtassar: Framtassarna skall vara kraftiga, något ovala, framåtriktade och med tätt slutna tår.

BAKSTÄLL:

Helhet: Bakbenen skall bakifrån sett vara parallella.

Lår: Låren skall vara breda och väl musklade.

Knäled: Knälederna skall vara tydligt vinklade.

Underben: Underbenen skall vara starka och väl musklade.

Has/Hasled: Haslederna skall vara tydligt vinklade.

Mellanfot: Mellanfoten skall vara stark och inte för hög.

Baktassar: Baktassarna skall vara kraftiga, något ovala, framåtriktade och med tätt slutna tår.

RÖRELSER: Rörelserna skall vara kraftfulla och fria med god steglängd. I trav skall fram- och baktassar sättas ned i, eller näst intill kroppens mittlinje.

PÄLS

Pälsstruktur: Pälsen skall bestå dels av strittande men ganska åtliggande täckhår, dels underull bestående av korta, mjuka, ljusa, helst gräddfärgade hår. På huvudet och benens framsidor skall håret vara kort och glatt, längre på bröst, hals och svans samt på frambenens och lårens baksidor.

Färg: Färgen skall vara mörkare eller ljusare grå. Karakteristiskt för jämthunden är ljust grå eller gräddfärgade partier på nos, kinder och strupe. Den ljusa färgteckningen skall även förekomma på bringan, buken och benen samt på svansens undersida.

STORLEK/VIKT:

<u>Mankhöjd:</u>	Hanhund:	57–65 cm, idealhöjd 61 cm
	Tik	52–60 cm, idealhöjd 56 cm

FEL: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Gula ögon.
- Kullrig panna och bulliga kinder.
- Svans som är för hårt ringlad, för kort eller så öppen att den inte vidrör ryggen.
- Sammanhängande väl synlig och tydligt avgränsad vit teckning mellan struptecken och bröstknapp, så kallad slips.
- Avsaknad av ljusa rastypiska tecken på strupe och bringa.
- Sotiga färger.

ALLVARLIGA FEL

- Tunn och outvecklad underkäke.
- Snipigt nosparti.
- Avsaknad av andra tänder än PM1:orna och M3.
- Avvikande helhetsintryck som innebär att hunden verkar kvadratisk.
- Tung eller för lätt helhet.
- Klen benstomme.
- Otillräckliga vinklar i både fram- och bakställ.
- Tunn piskformad svans.
- Platta och spretiga tassar.
- Kort och öppen päls.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Över- eller underbett.
- Hängöron.
- Avsaknad av ljusa rastypiska tecken på nos och kinder.
- Otillåten mankhöjd.

TESTIKLAR: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

NOTA BENE: Endast funktionella och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.